

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3CdoR/4/2026
Identifikačné číslo spisu: 2125207723
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Sluk
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:2125207723.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: U., narodená I. a G. narodený XI., obe bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, Trnava, Jána Bottu 4, deti rodičov: matka H., narodená I., otec A. narodený I., o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 40P/120/2025, o dovolaní otca proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 17. decembra 2025 sp. zn. 15CoP/214/2025, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Otec v priebehu konania vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 40P/146/2024 o úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia z 22. septembra 2025 domáhal do právoplatného skončenia konania vo veci samej možnosti stretávať sa s maloletým G.. každý druhý týždeň od piatka 16:00 hod. do piatka 16:00 hod. a s maloletou U. Y. každý druhý týždeň od piatka 16:00 hod. do nedele 16:00 hod. s tým, že maloleté deti si otec prevezme a odovzdá v mieste bydliska matky.

2. Okresný súd Trnava uznesením z 13. októbra 2025, č. k. 40P/120/2025-33 v spojení s opravným uznesením z 12. novembra 2025, č. k. 40P/120/2025-179, návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

3. Krajský súd v Trnave, na odvolanie otca, uznesením zo 17. decembra 2025 sp. zn. 15CoP/214/2025 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3.1. Odvolací súd mimo iného z obsahu spisu zistil, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z 22. septembra 2025 doručil otec do konania vedeného pod sp. zn. 40P/146/2024 o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva, z tohto konania bol návrh na vydanie

neodkladného opatrenia vylúčený na samostatné konanie vedené pod sp. zn. 40P/120/2025 (v zmysle pokynu Krajského súdu v Trnave z 29. septembra 2025, sp. zn. 12CoPno/17/2025 a na základe uznesenia Okresného súdu Trnava z 02. októbra 2025, č. k. 40P/146/2024-369). Okresný súd Trnava rozsudkom z 27. mája 2025, č. k. 40P/20/2023-352 mimo iného rozviedol manželstvo účastníkov. Pre úplnosť odvolací súd poznamenal, že otec sa ďalším návrhom z 09. októbra 2025, predloženým ku konaniu Okresného súdu Trnava sp. zn. 40P/20/2023, (obsahovo posúdeným ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní, ktorého právny režim je upravený v ust. § 362 CMP), domáhal nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by bol do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, dočasne upravený jeho styk s maloletými deťmi. Krajský súd v Trnave uznesením z 25. októbra 2025, sp. zn. 15CoPno/8/2025 tento návrh otca ako nedôvodný zamietol.

4. Proti tomuto (potvrdzujúcemu) uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie otec, jeho prípustnosť odôvodnil podľa § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Navrhol zrušiť uznesenie odvolacieho a vec tomuto súdu vrátiť na ďalšie konanie.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na odôvodnenie uvedeného záveru dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Žalobca prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje z § 420 písm. f) CSP.

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a) až f) CSP.

9. Najvyšší súd už v rozhodnutí, sp. zn. 3Cdo/236/2016, (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

10. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 CSP, dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení.

11. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

12. Najvyšší súd svojou judikatúrou akceptuje, že rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej môže byť tiež uznesenie odvolacieho súdu. O také rozhodnutie ide v prípade uznesenia odvolacieho súdu,

ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takého návrhu, spolu s ktorým prípadne, po podaní ktorého nebola podaná nadväzujúca žaloba, (teda návrh na určité rozhodnutie vo veci samej). K tomu záveru dospel najvyšší súd už v rozhodnutí, sp. zn. 8Cdo/83/2017, v ktorom uviedol, že „rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu“. Výpočet prípadov, v ktorých rozhodnutie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je rozhodnutím vo veci samej, podal obdobným spôsobom najvyšší súd tiež v rozhodnutí, sp. zn. 5Obdo/76/2016. Dovolací súd k tomu poznamenáva, že tieto právne náhľady sú zastávané aj v odbornej právnickej literatúre (pozri Števíček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 458).

13. Z doterajšej judikatúry (R 21/2018 a R 76/2018) možno vyabstrahovať záver, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ktoré spĺňa kritérium prípustnosti dovolania „vo veci samej“, a ktorým sa „konanie končí“ v zmysle § 420 CSP, je také, ktoré konzumuje vec samú. Jedná sa o prípady, kedy rozhodnutie o predbežnom opatrení je iniciované a vydané ešte pred konaním vo veci samej a zároveň, na ktoré už nebude nadväzovať konanie vo veci samej. Ide teda o rozhodnutia, u ktorých sa nepredpokladá, aby po ich vydaní boli dotknuté meritórnym rozhodnutím vydaným v súvisiacej veci. Rozhodnutia, ktoré nekonzumujú vec samú, sú najmä tie, ktoré sú vydané v priebehu súvisiaceho konania vo veci samej.

14. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení v zásade nereprezentuje rozhodnutie vo veci samej, pretože sa všeobecne predpokladá jeho spojenie s vecou samou. Je ňou len (vtedy), ak konzumuje vec samú, čo naznačuje akúsi jeho „pripodobiteľnosť“ nezmeniteľnému meritórnemu rozhodnutiu (navodzujúcemu stav veci právoplatne rozsúdenej - res iudicata). Kľúčovou sa tu zdá byť okolnosť, že také rozhodnutie už nebude môcť byť atakované nadväzujúcim a súvisiacim rozhodnutím vydaným vo veci samej. V takom prípade by išlo o rozhodnutie o neodkladnom opatrení, na ktoré dopadá prípustnosť dovolania v zmysle § 420 CSP. O taký prípad ale v danej veci nešlo.

15. Z obsahu spisového materiálu, najmä z podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je zrejmé, že otec žiadal upraviť styk s maloletými deťmi na čas do rozvodu manželstva, ktorý návrh podal v konaní Okresného súdu Trnava sp. zn. 40P/146/2024 o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva začatom na návrh matky, resp. po vylúčení na samostatné konanie vedené už pod sp. zn. 40P/120/2025 i v stále prebiehajúcim konaní vedenom pred Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 40P/20/2023 o rozvod manželstva a o úprave práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, keď o rozvode manželstva už bolo právoplatne rozhodnuté. Samotný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia otca je vecne a časovo ohraničený a vymedzený „do právoplatného skončenia konania vo veci samej.“ Zo znenia navrhovaného výroku o nariadení neodkladného opatrenia i jeho vzťahu ku konaniu o úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas pred ale i po rozvode vyplýva jednoznačná dočasnosť navrhovaného rozhodnutia, ktoré je limitované (spájané, viažuce sa) právoplatnosťou meritórneho rozhodnutia v súdnom konaní vedenom vo veci samej (veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 40P/120/2025, predtým sp. zn. 40P/146/2024 - o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu, resp. Okresného súdu Trnava sp. zn. 40P/20/2023 - o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode). Ide teda o typ rozhodnutia o neodkladnom opatrení, ktoré nekonzumuje vec samú, lebo sa predpokladá, že po jeho vydaní bude dotknuté (atakované) práve meritórnym rozhodnutím vydaným súdom v súvisiacej veci o úpravu práv a povinností k maloletým deťom.

16. Dovolací súd zastáva názor, že uvedeným neodkladným opatrením nebolo možné dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Vzhľadom na predmet konania a cieľ sledovaný otcom dovolací súd konštatuje, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie

zamietajúce návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, má len dočasný charakter, [do vydania právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Trnava sp. zn. 40P/120/2025, resp. 40P/146/2024 o úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva (vo veci samej), prípadne Okresného súdu Trnava sp. zn. 40P/20/2023 - o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva], nekonzumuje vec samu, a preto v zmysle § 420 CSP nemá povahu rozhodnutia vo veci samej a rovnako nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí (pozri napr. uznesenie najvyššieho súdu z 27. mája 2021 sp. zn. 2Obdo/31/2021, uznesenie najvyššieho súdu z 1. júla 2020 sp. zn. 9Cdo/112/2020, uznesenie najvyššieho súdu z 25. januára 2022 sp. zn. 9Cdo/327/2021, uznesenie najvyššieho súdu z 22. februára 2022 sp. zn. 9Cdo/365/2021, uznesenie z 29. mája 2023, sp. zn. 2Cdo/68/2022). V takom prípade ide o rozhodnutie o neodkladnom opatrení, na ktoré nedopadá prípustnosť dovolania v zmysle § 420 CSP.

17. Dovolací súd pre úplnosť poznamenáva, že vylúčením prípustnosti dovolania proti takému uzneseniu odvolacieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, a ktorým sa konanie nekončí, právna úprava obsiahnutá v § 420 CSP zohľadňuje, že v prípade takého rozhodnutia ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonnodarca tu bezpochyby zohľadnil, že procesné nesprávosti súdov, ku ktorým pri tom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou prípadného porušenia procesných oprávnení strán sporu.

18. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania otca z § 420 písm. f) CSP nevyplýva, dovolací súd odmietol jeho procesne neprípustné dovolanie podľa § 447 písm. c) CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľom namietanej procesnej nesprávosti.

19. Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Ide o zákonnú podmienku, ktorá musí byť splnená bezvýnimčne, a ku ktorej súd výnimku nemôže udeliť. Odvolací súd v dovolaní napadnutom uznesení poučil žalobcu v súlade s § 393 ods. 1 CSP o prípustnosti dovolania, lehote na podanie dovolania, o náležitostiach dovolania, o povinnom zastúpení advokátom v dovolacom konaní. Z obsahu spisu nevyplýva, že dovolateľ je aktuálne zastúpený advokátom v prebiehajúcom dovolacom konaní. Advokátka kancelária URBAN & PARTNERS s. r. o., so sídlom v Bratislave, Červeňova 15, IČO: 47244895 dovolaciemu súdu v podaní z 13. februára 2026 oznámila, že s okamžitou účinnosťou vypovedala plnú moc otcovi ako dovolateľovi v tomto dovolacom konaní (dovolaniu podanému voči rozhodnutiu Krajského súdu v Trnave zo 17. decembra 2025 sp. zn. 15CoP/214/2025) - č. l. 241 a násł. súdneho spisu. So zreteľom na uvedené najvyšší súd odmietol dovolanie otca podľa ustanovenia § 447 písm. e) CSP, v zmysle ktorého dovolací súd odmietne dovolanie, ak neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP. Vzhľadom na dôvod odmietnutia dovolania najvyšší súd neskúmal opodstatnenosť podaného dovolania.

20. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.